

Ortopedzi rzadko wysyłają pacjentów na badania densytometryczne, nie skupiają się na ryzyku osteoporozy

Światowy Kongres Osteoporozy, Rio de Janeiro, Brazylia, 14-18.05.2004

Podczas gdy bisfosfoniany, ranelat strontu, czy terapia hormonalna są dobrze znane w zapobieganiu osteoporotycznemu spadkowi masy kostnej, zapewnienie, że osoby z czynnikami ryzyka zostaną zdiagnozowane i poddane odpowiedniej terapii nadal pozostaje jednym z głównych zagadnień dla zdrowia publicznego.

Niepowodzenia w tej dziedzinie zostały podkreślone przez Dr. Karstena Dreinhöfera, który przedstawił rezultaty wspólnych badań pod auspicjami IOF i Dekady Kości i Stawów. Badania miały na celu ocenę, jak pacjenci, którzy doznali złamania osteoporotycznego są leczeni w przychodniach. Przeprowadzono ankietę pośród 3 000 ortopedów w 5 państwach europejskich (Francja, Niemcy, Włochy, Hiszpania, Wielka Brytania) i w Nowej Zelandii.

Badanie ujawniło, że mniej niż 20% ortopedów zapewnia badanie densytometryczne pacjentom leczonym z powodu złamań niskoenergetycznych. Około 20% chirurgów odpowiedziało, że nigdy nie zaleciło takim pacjentom wykonanie badania densytometrycznego. Dodatkowo, jedynie połowa chirurgów w Południowej Europie jest świadoma, że takie czynniki jak: katarakta, słabe oświetlenie, problemy z utrzymaniem równowagi lub zwyczajne przeszkody w otoczeniu pacjenta należą do czynników ryzyka złamania osteoporotycznego. „Niestety, te wyniki nie są zaskakujące”, powiedział Dreinhöfer, “ale potwierdzają brak uwagi, jaką chirurdzy ortopedzi powinni poświęcić osteoporozie. Istnieje pilna potrzeba zwiększenia świadomości ryzyka osteoporozy wśród chirurgów ortopedów i edukowania na temat leczenia zasadniczej choroby, a nie tylko złamania.”

Dreinhöfer zasugerował, że jednym ze sposobów, aby to osiągnąć byłoby zaadaptowanie wytycznych WHO, które w formie prostego formularza streszczają opcje diagnostyczne i lecznicze dla pacjentów ze złamaniami. „Ponieważ chirurdzy ortopedzi, traumatolodzy są często pierwszymi i jedynymi lekarzami mającymi do czynienia z pacjentem ze złamaniem, mają również unikatową możliwość zidentyfikowania nieleczonych przypadków osteoporozy” powiedział Prof. Olof Johnell, który z ramienia IOF prowadził rozwój wytycznych WHO.

OC 44, Abstracts WCO, Rio de Janeiro, Brazylia, 14-18.05.2004